

KLIMATY ŚW. ANNY

Nr 150 / 8 stycznia 2012 ISSN 2080-0010

Święto Chrztu Pańskiego

LITURGIA SŁOWA

PIERWSZE CZYTANIE

Iz 42,1-4.6-7

To mówi Pan:

Oto mój Sługa, którego podtrzymuję.
Wybrany mój, w którym mam upodobanie.
Sprawiłem, że Duch mój na Nim spoczął;
On przyniesie narodom Prawo.
Nie będzie wołał ni podnosił głosu,
nie da słyszeć krzyku swego na dworze.
Nie złamie trzciny nadłamanej,
nie zagasi knotka o nikłym płomyku.
On niezachwianie przyniesie Prawo.
Nie zniechęci się ani nie załamie,
aż utwali Prawo na ziemi,
a Jego pouczenia wyczekują wyspy.
Ja, Pan, powołałem Cię słusznie,
ująłem Cię za rękę i ukształtowałem,
ustanowiłem Cię przymierzem dla ludzi,
światłością dla narodów,
abyś otworzył oczy niewidomym,
ażebyś z zamknięcia wypuścił jeńców,
z więzienia tych, co mieszkają w ciemności.

PSALM RESPONSORYJNY

Ps 29,1-4.9-10

Refren:

Pan ześle pokój swojemu ludowi.

Oddajcie Panu, synowie Boży,
oddajcie Panu chwałę
i sławcie Jego potęgę.
Oddajcie chwałę Jego imieniu,
na świętym dziedzińcu
uwielbiajcie Pana.

Ponad wodami głos Pański,
Pan ponad wód bezmiarem
Głos Pana potężny,
głos Pana pełen dostojeństwa.

Zagrzmiał Bóg majestatu:
a w świątyni jego wszyscy wołają:
„Chwała”.
Pan zasiadł nad potopem,
Pan jako Król zasiada na wieki.

DRUGIE CZYTANIE

Dz 10,34-38

Gdy Piotr przybył do Cezarei, do domu Korneliusza, przemówił: Przekonuję się, że Bóg naprawdę nie ma względu na osoby. Ale w każdym narodzie miły jest Mu ten, kto się Go boi i postępuje sprawiedliwie.

Posłał swe słowo synom Izraela, zwiastując im pokój przez Jezusa Chrystusa.

On to jest Panem wszystkich. Wiecie, co się działo w całej Judei, począwszy od Galilei, po chrzcie, który głosił Jan. Znacnie sprawę Jezusa z Nazaretu, którego Bóg namaścił Duchem Świętym i mocą.

Dlatego że Bóg był z Nim, przeszedł On dobrze czyniąc i uzdrawiając wszystkich, którzy byli pod władzą diabła.

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ

Mk 9,7

Otwarto się niebo i zabrzmiał głos Ojca:
To jest mój Syn umiłowany, Jego słuchajcie.

EWANGELIA

1,6b-11

Jan Chrzciciel tak głosił:

Idzie za mną mocniejszy ode mnie,
a ja nie jestem godzien, aby się schylić
i rozwiązać rzemyk u Jego sandałów.

Ja chrzcilem was wodą, On zaś chrzcić
was będzie Duchem Świętym.

W owym czasie przyszedł Jezus z Nazaretu w Galilei i przyjął od Jana chrzest w Jordanie.

W chwili gdy wychodził z wody, ujrzał rozwierające się niebo i Ducha jak gołębicę zstępującego na siebie.

A z nieba odezwał się głos:

Tyś jest mój Syn umiłowany, w Tobie mam upodobanie.

Oto słowo Pańskie.

KOMENTARZ

„Wiecie, co się działo w całej Judei, począwszy od Galilei, po chrzcie, który głosił Jan”.

Chrzest jest początkiem nowego życia, życia w łasce. Wszystko, co się działo przed chrztem, i wszystko, co się dzieje po chrzcie, to jakby dwie zupełnie inne historie.

Chrzest Janowy był wezwaniem do nawrócenia i oczyszczeniem Izraelitów na przyjście Mesjasza, był wyznaniem grzeszności i nadziei pokładanej w Panu. Od tego znaku wiary i posłuszeństwa rozpoczyna swoją działalność Jezus, którego Bóg namaścił Duchem Świętym i mocą.

Od chrztu Jezusa patrzymy na to wydarzenie jeszcze w innym wymiarze; otóż przez chrzest nie tylko dośiępujemy łaski obmycia z grzechu pierworodnego, ale stajemy się dziećmi Bożymi: „Tyś jest mój Syn umiłowany”. Słowa te odnoszą się także do nas, którzy pragniemy trwać w jedności z Bogiem.

Dziękujemy Ci Boże za łaskę naszego chrztu, obmycia z grzechu i zanurzenia w Twojej miłości. Świadomi tego, że nie zawsze jesteśmy wolni od zepsucia grzechem, chcemy rozpocząć nowe życie w Twojej światłości i dlatego wyrzekamy się grzechu i wyznajemy wiarę w to, że Ty nas umiłowales i nie przestajesz udzielać łask potrzebnych do zbawienia.

ks. Dariusz Kuczyński

Chrzest Jezusa - Ottavio Vannini 1640. (fragm.)

Przewodnik po stanach pokusy **cd.**

Pokusa jest naszą codziennością. Jak sobie z nią radzić? Autor „Przewodnika po stanach pokusy” – ks. Krzysztof Wons (SDS) – opiera się na mądrości Słowa Bożego, głównie na 3. rozdziale Księgi Rodzaju, który z wnikliwością ujawnia stany pokusy, którym człowiek podlega, oraz proces kuszenia, w który jest wciągany.

Dzisiaj kolej na:

ROZWAŻANIE 13

GRZECH I POKUSA DZIELENIA SIĘ GRZECEM

„Zerwała zatem z niego owoc, skosztowała i dała swemu mężowi, który był z nią, a on zjadł.”

/Rdz 3,6/

Co mówi Słowo Boże?

„Zerwała zatem owoc” – Słowo Boże ukazuje nam moment grzechu nie jako sytuację przypadku, nieopatrznej pomyłki, zapomnienia się Ewy, ale jako owoc pewnego procesu, który rozpoczął się wcześniej. Ewa podjęła dialog z wężem, dopuściła jego przewrotne myśli do swojego serca i umysłu, pozwoliła się uwieść, zatem: *zerwała owoc*.

Tradycja ludowa identyfikuje zakazany owoc z jabłkiem, a to z powodu zbieżności fonetycznej, jaka w języku łacińskim istnieje pomiędzy *malus* (jabłko) i *malum* (zło). Zło jest jak owoc, jest owocem nieodrzuconej pokusy, złych myśli, nieuporządkowanych pragnień, namiętności i zarozumiałości.

„Skosztowała” – słowo, które jest obrazem wchodzenia w rzeczywistość grzechu. Kosztowanie pokusy prowadzi do kosztowania grzechu. Tak jak pokusa potrafiła zająć serce i umysł Ewy, tak teraz dzieje się pod wpływem grzechu. Grzech jest zawsze kosztowaniem zła, które sprowadza śmierć na całego człowieka, dotyka wszystkich jego sfer. Grzech jest jak wirus, który infekuje cały organizm.

Wraz z pojawieniem się grzechu pojawia się także nowy stan pokusy – pokusy w grzechu. Szatan kusi nie tylko do wejścia w grzech, kusi także w stanie grzechu. Tyle, że w stanie grzechu ma łatwiejszy dostęp do człowieka.

Pokazuje to pierwsza scena po grzechu: „*dała owoc swemu mężowi, który był z nią, a on zjadł*”. Zdanie to wywołuje wrażenie szybkiego rozprzestrzeniania się grzechu, Adam jakby bez zastanowienia i bez walki przyjmuje zakazany owoc. Więcej, jeśli o Ewie powiedziane jest, że „*skosztowała*”, to o Adamie powiedziane jest, że „*zjadł*”. Słowo Boże ujawnia nam siłę rozrastania się i przenikania zła. Pierwsza pokusa, jakiej ulega Ewa po grzechu, to **pokusa dzielenia się grzechem**. Ma się wrażenie, że czyni to odruchowo i że Adam także odruchowo przyjmuje owoc i zjada. Oto przekleństwo grzechu pierwotnego. Ewa, zraniona swoim grzechem, jakby odruchowo rani osobę, która jest najbliższej niej – swego męża.

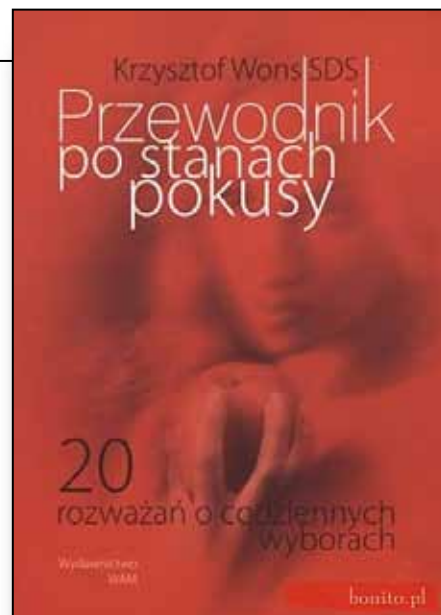
Co to oznacza dla życia?

Zerwanie owocu grzechu jest zwykle konsekwencją zerwania relacji z Bogiem, z Jego przykazaniem. W naszym życiu nie ma grzechów przypadkowych, nie ma grzechów bez historii kuszenia i bez procesu ulegania pokusie.

Słowo Boże z niezwykłą wnikliwością ukazało nam, jak może dojść i jak często dochodzi do grzechu w naszym życiu. W procesie upadku Pismo Święte ukazuje nasz rzeczywisty dramat, pokazuje, jak potrafimy tracić to, co najpiękniejsze, za cenę kosztowania czegoś, co w rzeczywistości niesie śmierć.

W każdym słowie Boga spełnia się obietnica Jezusa, który zapewnił, że pošle nam swojego Ducha: „On pouczy świat o grzechu, o sprawiedliwości i o sądzie”. „On nas wszystkiego nauczy i przypomni, co zostało objawione. On doprowadzi nas do całej prawdy.” (J 14 i 16). Duch prawdy działa nieustannie w słowie Bożym. Jeśli się na nie otworzymy, Duch Boży pomoże nam rozpoznawać złość grzechu i pouczy, jak zachowywać się w pokusie.

Nauka objawienia o pokusie i złu jest nam potrzebna zwłaszcza dzisiaj, gdy w świecie nasila się pokusa lekkomyślnego kosztowania grzechu, pokusa bawienia się grzechem. Grzech przekazywany jest jako coś atrakcyjnego i fascynującego. Przemilczana jest prawda, że każdy grzech niesie z sobą cierpienie i śmierć, potrafi zrujnować

życie, jak zrujnował życie pierwszych ludzi. Co więcej, zakosztowane zło potrafi się szybko rozprzestrzeniać, jest wręcz namiętnie zjadane. Pokusa, by podzielić się grzechem rodzi się prawie automatycznie, w tym samym momencie, gdy go kosztujemy. Grzech zniewala, potrafi rozdzielić wewnętrzny przymus przenoszenia na innych własnych zranień, spowodowanych grzechem osobistym. Każdy grzech staje się złem publicznym, rozpoczyna swój niszczycielski marsz. Najpierw uderza w grzesznika, potem w drugie osoby. Osobisty upadek ojca, matki, kapłana, dyrektora może stać się początkiem ruiny rodziny, kościelnej wspólnoty, firmy.

Do rozeznania na modlitwie

Nasze upadki nie są dziełem przypadku. Każdy grzech kryje w sobie historię dochodzenia do upadku. Słowo Boże nakłania mnie, abym rozeznał moje drogi gubienia się.

Co stoi najczęściej u początku moich grzechów? Jakie sytuacje, relacje, zachowania rodzą we mnie pragnienie kosztowania zła? Jakim grzechem jestem najczęściej „częstowany” przez innych? Jaki grzech osobisty przenoszę na drugie osoby?...

***

„Przewodnik po stanach pokusy” może być dla każdego pomocny w codziennej walce duchowej, zachęcamy do pełnej lektury.

Za tydzień o... pokusie fałszywego wstydu.

Opracowali:
Ania i Zbyszek Kozikowscy

Objawienie Pańskie

Liturgiczna uroczystość Objawienia Pańskiego to w potocznym języku święto Trzech Króli. Po pięćdziesięcioletniej przerwie, spowodowanej usunięciem przez władze komunistyczne w 1960 r. tego święta z kalendarza, możemy je obecnie obchodzić w sposób, na jaki zasługujemy.

Nazywając tę uroczystość Objawieniem Pańskim uznajemy i potwierdzamy, że Dziecię narodzone w stajence betlejemskiej z Maryi Dziewicy to Bóg objawiający się nam w Jezusie Chrystusie.

Jezus Chrystus podczas swego życia na tym świecie wielokrotnie objawiał nam, ludziom – w różnych sytuacjach – swą boską naturę. Najpierw w stajence – ubogim pasterzom. Potem był jeszcze m.in. chrzest w Jordanie, góra Tabor i najważniejsze objawienie na krzyżu, gdy w ostatnich chwilach swojego ziemskiego życia przebaczył łotrówi i zbawił go.

Objawienie, które świętujemy 6 stycznia, było skierowane do trzech mędrców – królów, którzy przybyli, by pokłonić się Chrystusowi. Było to jednocześnie objawienie skierowane do całego ówczesnego świata pogańskiego. O przybyszach ze Wschodu, ponieważ na kartach Ewangelii wystąpili tylko ten jeden raz, nie możemy za dużo powiedzieć. Pismo Święte określa ich mędrcami, a zatem byli to ludzie uczeni, umiejący odczytywać zjawiska zachodzące na niebie i nimi się kierować. Przynieśli ze sobą bogate dary, a w tradycji utrwalił się jako monarchowie. Przyszli ze wschodu, a więc być może z terenu Persji, Arabii bądź Babilonu, który jest kolebką cywilizacji. I to owi przybysze, okryci nimbem tajemniczości, zjawili się przed obliczem Dzieciątka i Jego ubogiej rodziny, oddając Mu pokłon. Oni uznali w Nim swojego Boga.

„Ci tajemniczy ludzie są na pewno poganami, bo nie pochodzą z narodu wybranego. A być poganinem to wtedy znaczyło nie uczestniczyć w objawieniu, które Bóg dawał tylko jednemu wybranemu przez siebie narodowi. A więc ci poganie nie mieli takiego doświadczenia obecności Boga, jakie posiadał naród wybrany, zwłaszcza przez wyzwolenie z niewoli egipskiej, przez tułaczkę na pustyni i nauczanie prorockie, które ciągle przypominało nadejście Mesjasza i nowego ładu społecznego, nowego porządku zbawienia. Oni nie mieli tego doświadczenia. A jednak mieli niezwykle wartości. Wartości, które potrafili odczytać w naturze. Gwiazda, która ich prowadziła,

to światło naturalne, to wysiłek ich umysłu, który pragnął dotrzeć do samego źródła prawdy. Światło tej gwiazdy to jest także światło wiary, którą mieli i poganie, tęsknota za pełniejszym poznaniem i dojściem do Boga prawdziwego. Ta właśnie wielka tęsknota manifestuje się w trzech reprezentantach całego ówczesnego pogaństwa i jest dobrym świadectwem człowieka szukającego, człowieka, który godzi się na ryzyko, na niebezpieczeństwo po to tylko, żeby dotrzeć do prawdy. W mędrkach więc ukazuje się nam jakby ewolucja ludzkości... [ludzkości], do której Bóg powiedział: Rozmnażajcie się i czyńcie sobie ziemię poddaną (por. Rdz 1,28). Ludzkość się rozwija, a rozwijając się, ciągle szuka prawdy, ciągle chce dowiedzieć się o tajemnicy Tego, który stworzył świat. Chce także odkryć tajemnicę człowieka, bo i człowiek dla siebie nie jest do końca wytłumaczalny. To Bóg zakłada rozwój ludzkości. Ale ten rozwój ma tak się dokonywać, by człowiek – rozwijając się – nie stanął obok Boga, ale by zbliżał się do Najwyższego, by był doskonały, jak Ojciec Niebieski jest

doskonały (por. Mt 5,48). Postęp i rozwój ludzkości ma prowadzić do Boga i wprowadzać w Boga, bo On zapewnia nam życie wieczne i zaprasza nas do udziału w swoim życiu” – tak mówił przed wielu kard. Józef Glemp, ówczesny Prymas Polski, w swojej homilii wygłoszonej z okazji uroczystości Objawienia Pańskiego. Ta głęboka myśl pozostaje aktualna do dziś.

Trzej monarchowie, którzy reprezentowali ludzkość, przybyli do Betlejem zapewne ze swoimi licznymi, bogatymi orszakami. Ludzkość doczekała się rewizyty ze strony Jezusa Chrystusa. On, gdy nadszedł Jego czas, już jako Nauczyciel, rozesłał swych uczniów na cały świat, by na placach i ulicach osad i miast głosili Jego naukę.

Dziś my, na ulicach naszych miast – w dzień Objawienia Pańskiego – organizujemy Orszaki Trzech Króli, które świadczą, wobec współczesnych pogan, o naszej wierze w nowonarodzonego Jezusa.

W Warszawie uczestnicy inscenizacji przejdą z placu Zamkowego na plac Piłsudskiego. Będą podzieleni na trzy orszaki: europejski, afrykański i azjatycki; na czele każdego będzie jechał monarcha otoczony swoją świtą. W jej rolę wcielą się uczniowie szkół i wierni przybyli na tę uroczystość.

Krzysztof Kanabus

Peter Paul Rubens, Pokłon Trzech Króli, 1624

Sylwester – patron przełomu

Sylwester jest powszechnie kojarzony z wesołą zabawą, którą ludzie żegnają stary i witają nowy rok, z fajerwerkami i szampanem. O czło-wieku, od imienia którego pochodzi nazwa tego przełomowego dnia, wiemy, że był papieżem, za którego czasów chrześcijaństwo wyszło z podziemia, i z wyznania okrutnie prześladowanego stało się oficjalną religią cesarstwa rzymskiego.

Data urodzenia Sylwestra nie jest znana; wiadomo natomiast, że zmarł 31 grudnia 335 r., po trwającym 21 lat pontyfikacie. Jest patronem wigilii Nowego Roku, patronem przełomu.

Najstarsze znane zwyczaje, związane z nocą sylwestrową, w większości stanowiły powtórzenie wcześniejszych praktyk wigilijnych i bożonarodzeniowych. Oryginalnych obyczajów związanych z końcem i początkiem roku kalendarzowego było niewiele. Do VI w. 1 stycznia i jego wigilię obchodzono wyłącznie jako oktawę Bożego Narodzenia. Wynikało to z faktu, że w wielu rejonach dawnej Europy rok rozpoczynał się od Narodzenia Pańskiego. Termin ten stanowił rozpoczęcie roku wegetacyjnego, słonecznego i kościelnego. Tę datę – 25 grudnia – jako początek uznawała Kuria Papieska oraz wiele państw, m.in. Anglia, Niemcy i Polska.

Początek roku w dniu 1 stycznia wprowadził wprawdzie Juliusz Cezar (wcześniej w republikańskim Rzymie rok rozpoczynał się 1 marca), jednak termin ten uświęciło chrześcijaństwo, jako tzw. styl obrzezania (stilus a Circumcisione).

Nazwa Nowy Rok (polski rok, jako łac. annus, utrwalił się w polszczyźnie w XVI wieku) przyjęła się w naszym znaczeniu dopiero pod koniec XVIII w. Do tego czasu używano wyłącznie określenia Nowe Latko, które gwarowo utrzymuje się w wielu regionach do dziś.

Mówiąc o wigilii Nowego Roku, czyli sylwestrze, należy wspomnieć Sylwestra II (ok. 945-1003), papieża od 999 r. To on wprowadził Kościół w nowe tysiąclecie.

Proroctwa Sybilli głosiły, że w roku tysięcznym nastąpi koniec świata. Według legendy straszliwy potwór, smok Lewiatan, uwięziony w lochach Watykanu przez Sylwestra I, miał zbudzić się w nocy z 999 na tysięczny rok, zerwać łańcuchy i ziejąc ogniem, spalić świat. Nastąpiły czasy nazwane przez historyków kryzysem milenijnym. Ludzie wpadli w panikę, jedni kryli się po domach, inni odprawiali pokutę.

Cesarz Konstantyn wita Sylwestra w czasie jego wjazdu do Rzymu. Fresk z roku 1246 w kościele Santi Quattro Coronati w Rzymie.

Gdy nastąpiła noc, a Lewiatan nie uderzył, rozpacz i przerażenie przeistoczyły się w szaleńczą radość. Ludzie tłumnie wylegli na ulice i rozpoczęli spontaniczną zabawę. Rankiem papież Sylwester II udzielił słynnego, kulturowanego do dziś błogosławieństwa urbi et orbi (miastu i światu).

W Polsce zabawy sylwestrowe są zjawiskiem dość nowym. Jeszcze w połowie XIX w. były one bardzo rzadkie i odbywały się głównie w domach bogatych mieszczan. Wieczór ten przypominał raczej wigilię, choć nie tak uroczystą, jak Wigilia Bożego Narodzenia. Był to wieczór wspomnień i wróżb. O wróżbach sylwestrowych mówi np. libretto opery Stanisława Moniuszki – „Straszny dwór”.

W wielu domach, zwłaszcza na wsi, pieczono na tę noc małe chlebki i bułeczki, zwane szczodrakami lub nowymi łatkami. Obdarowywano nimi domowników, głównie dzieci, dla zapewnienia zdrowia i wszelkiej pomyślności. Pieczywo zanoszono także bydłu i inwentarzowi, by uchronić je przed wszelkim złem.

Na Pomorzu drzewka owocowe zwyczajowo obwiązywano słomą, zatykając w nią krzyżyki z ciasta („na dobry urodzaj”). Na Kujawach fornale i parobcy grupami podchodzili pod domy gospodarzy i trzaskając batami, zakończonymi pękawką, tj. skórką węgorza, składali życzenia noworoczne „na obfity urodzaj”. Gospodarze odwzajemniali się zwyczajowym poczęstunkiem. Ponadto powszechnie w tym czasie obserwowano pogodę, bo zgodnie z przysłowiem: „Dzień sylwestrowy pokaże czas lipcowy”, a „Nowy Rok jaki, cały rok taki”.

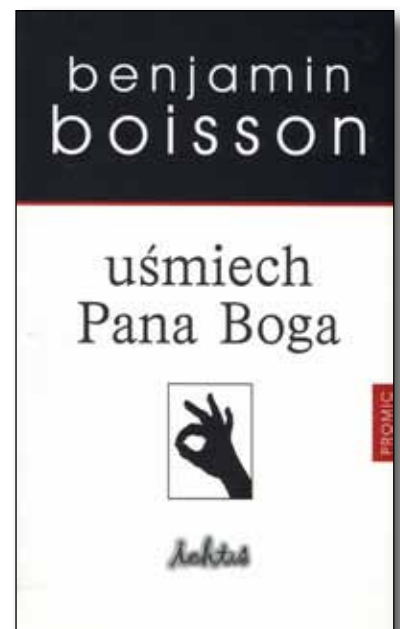
„Uśmiech Pana Boga”

„Uśmiech Pana Boga” Benjamina Boissona to książka o uśmiechu, który według autora kosztuje mniej od elektryczności, a daje więcej światła. W tym obrazowym eseju, gdzie żart przeplata się z dostojną powagą, a językowe gry towarzyszą niebanalnej refleksji, dalekiej od akademickiej nudy, przychodzi nam śledzić dzieje śmiechu w chrześcijaństwie.

Boisson odkrywa przed nami prawdziwą twarz chrześcijanina, promienną i roześmianą, sugerując, że wtedy dużo bardziej przypomina on Stwórcę.

Dla człowieka wierzącego humor to doskonały sposób na podkreślenie tak nadprzyrodzonego, jak i ludzkiego wymiaru religii – jest bowiem świadectwem wszechogarniającej Bożej miłości i niegasnącej nadziei. Wszak – powtórzmy za autorem – „poza smutkiem, trwogą czy odrazą do życia, w każdym człowieku, zwłaszcza ochrzczonym, kryje się siła będąca cechą typowo ludzką: śmiech”. A zatem: „Człowieku, chrześcijaninie, Kościele, na miłość Boga, śmieć się, żeby nie umrzeć!”.

Humor chrześcijański zawsze był obecny w historii Kościoła. Dzisiaj to my powinniśmy przejąć nad nim pieczę i przekazać go dalej. Podczas gdy nasze społeczeństwa cierpią na brak humoru, a nowi komicy pojawiają się setkami, chrześcijanin XXI wieku nie powinien się bać ani uśmiechu, ani śmiechu. Przeciwnie, powinien o nim światu dawać świadectwo, zachowując w głębi serca radość i dobry humor, zwłaszcza w lęku i rozpaczach.

Najbardziej prześladowani chrześcijanie

Ok. 100 mln chrześcijan na świecie cierpi w wyniku prześladowań. W najgorszej sytuacji znajdują się wyznawcy Chrystusa w Korei Północnej, ale także w Afganistanie, Arabii Saudyjskiej i Iranie, gdzie nie mogą bez ograniczeń wyznawać swojej wiary – wynika z zaprezentowanego w Bernie corocznego raportu „Weltverfolgungsindex 2012” międzynarodowego Dzieła Pomocy Prześladowanym Chrześcijanom „Open Doors” (Otwarte Drzwi).

W pierwszej dziesiątce państw, gdzie chrześcijanie są najbardziej prześladowani, znalazło się dziewięć z muzułmańską większością.

Według organizacji, po zamordowaniu (w marcu ub.r.) ministra ds. mniejszości religijnych – Shahbaza Bhattiego, znacznie pogorszyły się warunki chrześcijan w Pakistanie. „Ich położenie istotnie pogorszyło się tam, gdzie wzrósł islamski ekstremizm” – stwierdza organizacja.

W raporcie „Open Doors” nie kryje rozczarowania następstwami „arabskiej wiosny” dla religijnych mniejszości w zrewoltowanych krajach Afryki Północnej i Bliskiego Wschodu. „Zamiast wiosny powinno się mówić o ‘arabskiej zimie’, patrząc szczególnie na sytuację chrześcijan w Egipcie.”

Organizacja równie negatywnie ocenia sytuację chrześcijan w Sudanie, gdzie po podziale państwa w minionym roku na Sudan Południowy i Republikę Sudanu, prezydent tego drugiego dąży do utworzenia pierwszego islamskiego państwa w Afryce, w którym będzie obowiązywało prawo szariatu.

Kolejny kraj na Czarnym Lądzie, w którym chrześcijanie są prześladowani, to Nigeria. Co raz dochodzi tam do „najgorszych okrucieństw”, z wieloma ofiarami śmiertelnymi. W ostatnim roku, z powodu swojej wiary, zginęło ponad 300 chrześcijan. Ostatnio ich położenie bardzo utrudniła działalność ekstremistycznej sekty islamskiej – Boko Haram, która stała za zamachami przeciw chrześcijanom i kościołom podczas Bożego Narodzenia. W wyniku tych ataków zginęło lub zostało rannych ponad 200 osób. Ponadto sekta wydała chrześcijanom ultimatum na opuszczenie zdominowanej przez muzułmanów północnej Nigerii.

W Korei po śmierci dyktatorów: Kim Ir Sena i jego syna – Kim Dzong Ila kult „Umiłowanego Wodza” i „Wiecznego

Prezydenta” przyjął postać pseudoreligii, a każdy wyznający inną wiarę jest prześladowany.

Większość z ok. 400 tys. chrześcijan żyje w podziemiu, a ok. 70 tys. przebywa w więzieniach i w obozach pracy.

Jak zaznacza „Open Doors”, podobnie jak w latach ubiegłych liczbowo najwięcej chrześcijan prześladowuje się w Chinach. Nadal ok. 80 mln wyznawców Chrystusa nie może w Państwie Środka praktykować swej wiary w sposób wolny.

Raport „Open Doors” powstaje w oparciu o całoroczny monitoring przestrzegania prawa do wolności religijnej chrześcijan w 50 krajach świata. Organizacja sporządza dokument na podstawie informacji własnych, doniesień innych oraz szacunków ekspertów.

Foto: policja.gov.pl

Podatek od przydrożnych krzyży

Gdańscy radni uchwalili podatek od przydrożnych krzyży - informuje „Gazeta Wyborcza”. Stawka dzienna to 1 zł za metr kwadratowy.

Gazeta.pl pisze, że w ciągu dekady zginęło w Polsce ponad 55 tys. kierowców, pasażerów i pieszych. Krewni wielu z nich postawili na poboczach pamiątkowe krzyże. Stoją one nielegalnie, bo w tzw. pasie drogi mogą znajdować się wyłącznie znaki, a na inne obiekty trzeba mieć pozwolenie.

Powiat gdański właśnie przyjął prawo, które pozwala pobierać opłaty za krzyże. W zamian za nią krzyż staje się legalny. Nie będą jednak usuwane i opodatkowane stojące już krzyże.

Czy krzyż może spełniać funkcję znaku drogowego? Jak najbardziej, gdyż kierowca widząc krzyż w miejscu, w którym zdarzył się wypadek śmiertelny, zwalnia. Szybciej podziela na jego wyobraźnię krzyż wraz ze zniczem, niż znak, np. wskazujący niebezpieczny skręt w lewo/prawo czy ograniczenie prędkości do 50 km/h.

Aborcja wśród nastolatków

Przeciętny wskaźnik liczby aborcji w UE wśród dziewcząt i kobiet poniżej 20. roku życia wynosi 14,1 na 1000 osób. Statystyką objęto tylko te kraje, w których aborcja jest legalna.

Z raportu, opierającego się głównie na danych z 2008 r., wynika, że 1,2 mln aborcji wykonuje się co roku w Wielkiej Brytanii. Liczba ta równa się populacji Malty i Cypru razem wziętych. 22% wszystkich aborcji na Wyspach dotyczy dziewcząt i kobiet poniżej 20. roku życia. Wyższy odsetek w tej grupie wiekowej, w odniesieniu do całkowitej liczby aborcji w danym kraju, zanotowano tylko w Belgii – 25%. W Finlandii i Szwecji – 19,9%, w Danii – 17,4%, we Francji i Holandii – około 14%, w Estonii – 13%, w Hiszpanii – 12,9%, na Węgrzech i w Portugalii – 12,2%, w Niemczech – 12%.

Ostatnie miejsca w tej statystyce zajmują Polska (7,1%) oraz Grecja (4,1%).

W zestawieniu pominięto Irlandię i Maltę – kraje, w których aborcja jest nielegalna. Nie uwzględniono też odpowiednich danych z Luksemburga, Austrii i Cypru.

Naukowcy związani z pismem naukowym „British Journal of Obstetrics and Gynaecology” uważają, że receptą na przytłaczającą statystykę aborcyjną jest powszechna edukacja seksualna i większy dostęp do antykoncepcji.

Zupełnie inną opinię wyraża zajmująca się etyką reprodukcji Josephine Quintavalle z grupy Comment on Reproductive Ethics. – Nie brakuje edukacji seksualnej ani dostępu do środków antykoncepcyjnych.

To oczywiście, że to nie przynosi skutku – mówi. Trevor Stammers, były przewodniczący Chrześcijańskiego Towarzystwa Medycznego w Wielkiej Brytanii, przypomina, że aborcja to „wielki biznes”, który oznacza, że wiele z nich dokonuje się w prywatnych klinikach za pieniądze podatników.

Zwraca też uwagę, że do aborcji namawiają doradcy bardzo często powiązani z klinikami aborcyjnymi. – Moglibyśmy zmniejszyć liczbę aborcji o jedną trzecią, gdybyśmy pozwolili samym kobietom decydować, a nie czynić aborcję czymś tak łatwym i trywialnym – dodaje.

MODLITWA SERCA

O drogę do domu

Zagubieni na bezdrożach szalonego świata
Prosimy Cię Panie
Wskaż nam drogę do domu
Daj nam moc ducha
Żarliwość wiary
Odwagę myśli
Abyśmy nie dali się pochłonać przez narastający
niepohamowany i wrogi żywioł apokalipsy
Pozwól nam Panie zachować czystość naszych serc
Pokój ducha
Śmiałość i jasność umysłu
Niezachwianą wiarę w mądrość i piękno stworzenia
Zagubieni na bezdrożach szalonego świata
Prosimy Cię Panie
Wskaż nam drogę do Domu.

ŚWIADECTWA

Z Bogiem w nowy rok

„Modlitwa pozwala nam zasmakować Nieba, poszerza nasze serca i czyni je coraz bardziej zdolnymi do miłowania Pana”

/Francesco Bersini, „Mądrość Ewangelii”/.

Pomyślmy, ile czasu i serca poświęcamy sprawom, które są dla nas ważne: naszym najbliższym, przyjaciołom, sobie samym, pracy, hobby, przyjemnościom czy innym sprawom w naszym życiu, które wydają nam się bardzo ważne? Ile godzin dziennie trenują sportowcy, jeżeli chcą osiągnąć dobry wynik, ile godzin dziennie ćwiczą muzycy, grający na koncertach? Ludzie, którzy poważnie myślą o osiągnięciu czegoś, znajdują na to czas w swoim codziennym rozkładzie zajęć. Skoro Bóg jest dla nas naprawdę ważny, znajdziemy czas na osobiste spotkanie z Nim każdego dnia. Pragnąc żyć w Bożej obecności, zamknijmy drzwi przed światem za każdym razem, kiedy chcemy usłyszeć głos Boga, i tylko Boga.

Bóg pragnie, by każdy z nas rozmawiał z Nim jak z najlepszym, najbliższym przyjacielem, jak z najlepszym, najczulszym Ojcem, który jest w nas zakochany, do którego mamy pełne zaufanie. Bóg pragnie byśmy rozmawiali z Nim szczerze, prawdziwie, autentycznie, bardzo osobiście, o wszystkim.

Modlitwa jest światłem duszy, niebieskim pokarmem, który zaspokaja głód naszych dusz i przekształca ją w świątynię obecności Boga.

Zachęcamy do rozpoczęcia z Bogiem w sercu 2012 roku. Niech nie zabraknie osób, o których Ty będziesz pamiętać w modlitwie. Niech nie zabraknie ludzi, którzy będą o Tobie pamiętać w modlitwie. Niech Dobry Bóg da nam ostrość widzenia, by dostrzegać tych, którzy potrzebują naszej modlitwy, naszej obecności, naszej wiary i miłości...

Opracowali:

Ania i Zbyszek Kozikowscy

WSPOMÓŻ RENOWACJĘ KOŚCIOŁA św. ANNY w Wilanowie

KONTO FUNDACJI:

36 2490 0005 0000 4530 3780 8094

Alior Bank

Al. Jerozolimskie 94,
00-807 Warszawa

**Wszystkim ofiarodawcom
Serdeczne Bóg zapłać!**

www.fundacja-wilanow.pl

Drodzy, Bracia i Siostry!

Każdy naród posiada miejsca szczególnej wartości, które określają jego tożsamość, są ważne dla historii, kultury i wiary. Jednym z takich miejsc dla Polaków jest Rzymskokatolicka Parafia pod wezwaniem świętej Anny w Warszawie-Wilanowie.

Fundacja Ecclesia Villanovensis została powołana po to, by otoczyć opieką to szczególne miejsce, żeby ono służyło wszystkim, zarówno dzisiaj, jak i w przyszłości.

Zwracam się do Tych, którym leży na sercu troska o wartości kultury duchowej i materialnej – dajcie świadectwo, że realizacja szczytnych celów Fundacji jest dla Was ważna i wspomóżcie jej działalność.

Z serca Wszystkim błogostawię

+ Józef Kardynał Glemp

† Józef Kardynał Glemp, Prymas Polski

Zapraszamy do księgarenki parafialnej

EFFATY

która mieści się
w prawym przedSIONKU świątyni.

Oprócz książek można tu zakupić:

- kalendarze • świece • okolicznościowe kartki • ozdoby świąteczne • różańce •
- medaliki i inne dewocjonaalia.

ZADANIE 1:

Podaj tytuły kolęd, z których pochodzą podane zwrotki.

Mówią do pasterzy,
którzy trzód swych strzegli.
Aby do Betlejem,
czym prędzej pobiegli.
Bo się narodził Zbawiciel,
Wszego świata Odkupiciel.
Gloria, gloria, gloria,
In excelsis Deo!

.....
.....

O nie masz Go już w szopce,
nie masz Go w żłóbku tam?
Więc gdzie pójdziemy Chryste?
Gdzie się ukryłeś nam?
Pójdziemy przed ołtarze,
Wzniecić miłości żar,
I hołd Ci niski oddać:
To jest nasz wszytek dar.

.....
.....

Oddajmy za mirę miłość
na dowód tego,
że Go nad wszystko kochamy,
z serca całego;
oddajmy wesoło,
skłaniajmy swe czoło,
skłaniajmy swe czoło
Panu naszemu.

.....
.....

My zaś sami z piosneczkami
za wami pośpieszymy.
A tak tego Maleńkiego
niech wszyscy zobaczymy:
Jak ubogo narodzony,
Płacze w stajni położony,
Więc go dziś ucieszymy.

.....
.....

Lulajże Jezuniu, moja perelko,
Lulaj, ulubione me Pieścidełko.
Lulajże, Jezuniu, lulajże lulaj!
A Ty Go Matulu w płaczu utulaj.

.....
.....

Anioł pasterzom mówił,
„Chrystus się wam narodził,
W Betlejem,
nie bardzo podłym mieście,
Narodził się w ubóstwie,
Pan wszego stworzenia.”

.....
.....

Choć w stajeneczce
Panna Syna rodzi,
Przecież On wkrótce
ludzi oswobodzi.
Chrystus się rodzi ...

.....
.....

Nie ma kolebeczki,
ani poduszeczki,
We żłobie Mu położyła
siana pod główeczki.

.....
.....

I my czekamy na Ciebie, Pana,
A skoro przyjdiesz
na głos kapłana.
Padniemy na twarz przed Tobą,
Wierząc, żeś jest pod osłoną
Chleba i wina.

.....
.....

Witaj Dziecineczko w żłobie,
wyznajemy Boga w Tobie.
Coś się narodził tej nocy,
byś nas wyrwał z czarta mocy.

.....
.....

Chwała bądź Bogu w wysokości,
A ludziom pokój na niskości.
Narodził się Zbawiciel,
Dusz ludzkich Odkupiciel,
Na ziemi, na ziemi, na ziemi.

.....
.....

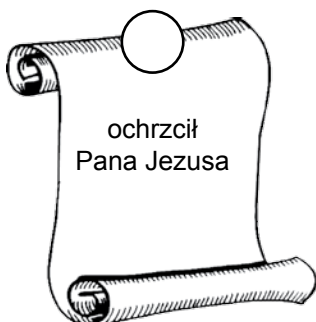
ZADANIE 2:

Połącz w pary.

Jordan

Jan Chrzciciel

ZADANIE 3:

Zaznacz poprawne zakończenia zdania:

Święto Chrztu Pańskiego...

- ... przypada zawsze 8 stycznia.
- ... kończy okres Narodzenia Pańskiego.
- ... przypada w pierwszą niedzielę po uroczystości Objawienia Pańskiego.
- ... rozpoczyna okres Wielkiego Postu

III niedziela po Narodzeniu Pańskim Święto Chrztu Pańskiego 8 stycznia 2012 r.

1. Dziś, w święto Chrztu Pańskiego kończymy liturgiczny okres Bożego Narodzenia. Tradycyjnie zachowujemy wystrój świąteczny i śpiewamy kolędy do święta Ofiarowania Pańskiego – Matki Bożej Gromnicznej, które przypada 2 lutego.
2. Nieszpory dziś o godz. 17.00. Po nabożeństwie modlić się będziemy za naszych zmarłych, polecanych w wypominkach rocznych.
3. Zapraszamy na jasełka pt.: „Oczekiwany – nieproszony Gość”, w wykonaniu naszej scholi parafialnej, które odbędą się dziś, po Mszy św. o godz. 11.30.
4. Spotkanie dla dzieci przygotowujących się do Pierwszej Komunii Świętej i ich rodziców obędzie się po Mszy św. o godz. 11.30, w sali widowiskowej.
5. Zapraszamy wszystkich parafian, a w szczególności zespoły parafialne na wspólne kolędowanie. Spotkanie obędzie się dziś, o godz. 16.00, w sali widowiskowej.
6. Rozpoczynamy przygotowanie dla kandydatów do bierzmowania. Spotkanie organizacyjne obędzie się po Mszy św. o godz. 18.00, w kanonii.
7. 18 stycznia rozpoczyna się Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan. Zachęcamy wszystkich do modlitwy w tej intencji.
8. Kontynuujemy wizytę duszpasterską w naszej parafii.
W tym tygodniu odwiedzimy rodziny mieszkające przy następujących ulicach:
  - poniedziałek, 9 stycznia – ul. Biedronki 6 do 56 B (numery parzyste);
  - wtorek, 10 stycznia – ul. Biedronki 58 do 72 (numery parzyste)
i 63 do 127 (numery nieparzyste);
  - środa, 11 stycznia – ul. Biedronki 74 do 158 (numery parzyste);
  - czwartek, 12 stycznia – ul. Łucznicza i ul. Sielanki;
  - piątek, 13 stycznia – ul. Łowcza;
  - sobota, 14 stycznia – ul. Obornicka i ul. Janczarów.

Intencja różańcowa Kół Żywego Różańca od 18.12.2011 do 15.01.2012

*Aby Boże Dzieciątko przyniosło
wszystkim ludziom tę jedyną
radość i ten jedyny pokój, który
może zaspokoić oczekiwania
ludzkiej duszy.
„Szczęść Boże”*

PARAFIALNE KOLĘDOWANIE

8 stycznia 2012 r. – o godz. 16.00
– serdecznie zapraszamy do sali
widowiskowej na wspólne kolę-
dowanie.

Trwając w radości świąt Bożego Narodzenia pragniemy zaprosić wszystkich parafian oraz gości na wspólne kolędowanie. Od godz. 16.00 nasza parafialna sala widowiskowa wypełni się radosnymi dźwiękami kolęd. Na różnorodnych instrumentach zagra nasza utalentowana młodzież.

Zachęcamy również wszystkie grupy modlitewne i liturgiczne do udziału w tym spotkaniu!

Rzymskokatolicka Parafia pw. św. Anny w Wilanowie

ul. Kolegiacka 1, 02-496 Warszawa
tel./fax 22 842 18 01
(tel. czynny od poniedziałku do piątku
w godzinach pracy kancelarii)

Kancelaria czynna:

pn., śr., pt. - godz. 16.00 - 19.00
wt., czw. - godz. 8.00 - 11.00

Kredyt Bank SA Filia nr2 w Warszawie
- V O/Warszawa,
ul. Kosiarzy 37, 02-953 Warszawa
Nr rachunku:
62 1500 1272 1212 7002 4425 0000

Internet: www.parafiawilanow.pl
e-mail: parafiawilanow@warszawa.opoka.org.pl

Wydawca

